František Kaftan

* 15. 4. 1883 † 24. 2. 1949

Mezi významné, i když pozapomenuté osobnosti Oseka, se řadí i František Kaftan. I jeho zásluhou patřil kdysi Osek mezi významnou baštu čs. národně socialistické strany. Narodil se 15. 4. 1883 v Oseku. Řadil se k nejlepším žákům osecké chlapecké školy. Ve 14 letech začal fárat na dole Nelson. Měl však štěstí, šikovného a vnímavého kluka si všimli nadřízení a brzy se stal jedním z obsluhy parního stroje. Ve svém volném čase pomáhal Václavu Draxlovi se založením knihovny v Oseku, kde se stal jedním z knihovníků. Po ztrátě zaměstnání se vypravil do Prahy, kde získal místo účetního. Snažil se i v tomto oboru vzdělávat. Při tom navázal kontakty s mladými literáty. Poznal i začínajícího Jaroslava Haška. V Praze napsal *„Havířské písničky“*, v r. 1910 vydal publikaci *„25 let menšinové práce na Osecku“*. V první světové válce byl vojín Kaftan odvolán na práci v dolech. Vrátil se na důl Nelson a od první chvíle návratu byl členem 1. odboje. Dne 17. 3. 1917 zakládal v Oseku socialistickou radu, která se přeměnila na Národní výbor. Kaftan se stal jejím jednatelem a zároveň i členem Ústředního národního výboru pro severní Čechy. Po celé období 1. republiky zastával post tajemníka osecké radnice.

V době 2. světové války díky svému smýšlení prošel mnoha nacistickými žaláři. Po osvobození se opět zapojil do práce v Oseku, ale podlomené zdraví z vězení mu příliš radosti ze života nepřálo. Zemřel v Oseku 24. 2. 1949. Po únoru 1948 se již o něm příliš nemluvilo.

František Kaftan war eine der wichtigsten, wenn auch vergessenen Persönlichkeiten von Osek. Dank ihm gehörte Osek einst zu einer wichtigen Hochburg der tschechoslowakischen Nationalsozialistischen Partei. Er wurde am 15. April 1883 in Osek geboren. Er war einer der besten Schüler der Oseker Knabenschule. Im Alter von 14 Jahren begann er im Schacht Nelson an zu arbeiten. Er hatte jedoch Glück, denn den klugen und aufmerksamen Jungen bemerkten die Vorgesetzten und bald darauf wurde er zu einem der Dampfmaschinebediener. In seiner Freizeit half er Václav Draxl beim Aufbau einer Bibliothek in Osek, wo er einer der Bibliothekare wurde. Nachdem er seinen Job verloren hatte, ging er nach Prag, wo er einen Job als Buchhalter bekam. Er bemühte sich auch sich in diesem Gebiet weiter zu bilden. Dabei schloss er Kontakte mit jungen Literaten ab. Er lernte auch den Anfänger Jaroslav Hašek kennen. Er schrieb in Prag die *„Bergmannslieder“*, 1910 veröffentlichte er *„25 Jahre Minderheitenarbeit in der Region Osek“*. Im ersten Weltkrieg wurde Private (Schütze) Kaftan zur Arbeit im Schacht gerufen. Er kehrte zum Schacht Nelson zurück, wo er danach zum Mitglied des 1. Widerstands wurde. Am 17. März 1917 gründete er in Osek den Sozialistischen Rat, der in das Nationalkomitee umgewandelt wurde. Kaftan wurde zu deren Geschäftsführer und gleichzeitig Mitglied des Zentralen Nationalausschusses für Nordböhmen. Während des 2. Weltkrieges ging er aufgrund seiner Gesinnung durch mehrere nazistischen Gefängnisse. Nach der Befreiung widmete er sich wieder der Arbeit in Osek, aber seine angegriffene Gesundheit aus den Gefängnissen gab ihm nicht viel Lebensfreude. Er starb am 24. Februar 1949 in Osek. Nach dem Februar 1948 wurde nicht mehr viel über ihn gesprochen.

